

عنوان مقاله:

شهرهای میانی و نقش آن در توسعه منطقه ای مطالعه موردی: شهرستان قروه

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پرویز آقایی - گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی

سعید ضرغامی - گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی

حاصل دستینه - گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی

غلام حسین شیخ حسنی - گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در بحث تمرکززدایی یکی از پایه ای ترین مباحث مطرح شده لزوم نگرش به بخشهای میدانی سلسله مراتب سکونتگاه هاست که در این میان شهرهای میانی توجه ویژه ای را به خود می طلبند در پی عدم موفقیت سیاست قطب رشد و بدنبال آن ایجاد شهرهای جدید بحث شهرهای میانی مطرح شد این خط مشی بر اصولی استوار است که شهرهای میانی با جذب مهاجران و اضافه جمعیت کلانشهرهای منطقه ای از فشارهای جمعیتی به این شهرها کاسته موجب پراکنش متعادل شهرها در یک سازمان فضایی منظم گردد این چنین شهرهایی در فرایند توسعه فضایی مناطق و نشت اثار توسعه به نواحی پیرامون نقش مثبتی دارند در این راستا و با گذشت زمان نقش شهرهای میانی در ایران نیز روز به روز پررنگ تر میگردد از آن جمله میتوان به شهر قروه اشاره کرد که در جنوب شرقی استان کردستان به عنوان مرکز ناحیه نقش مهم و اساسی در برقراری روابط و جریانهای جمعیتی دارد نتایج حکایت از نقش مثبت این شهر در تعادل بخشی فضایی و جذب مهاجرین داشته است و نشانگر حوزه نفوذ وسیع این شهر بر حوزه پیرامون می باشد شهرستان قروه دارای ظرفیت های بالقوه از نظر جوانی جمعیت زمین های حاصلخیز و وجود کارگاه ها و صنایع محلی است در این پژوهش برای هرچه بهتر شناخت نقش شهر قروه با استفاده از روش تحلیلی توصیفی و مدلهای کمی نقش این شهر در تعادل بخشی شبکه شهری کردستان بررسی میگردد.

کلمات کلیدی:

شهر میانی، توسعه منطقه ای، توسعه فضایی، قروه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213706>

